

Den næſte Sag paa Dagsordenen var: Anden Behandling af Forſlag til Lov om Bederlag for Contoirudgifter til Embederne ſom Borgmeſter og Auktionsdirecteur i Helsingør og Aalborg“.

1ſte Behandling findes i Tidenden Sp. 1857).

Der var ikke ſtillet noget Endringsforſlag. Lovforſlagets Indhold og dets Titel ſattes under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, gif man til Afſtemning over Lovforſlagets Indhold (ſee Tillæg A. Sp. 2563—64) ſamt dets Overgang til 3die Behandling, der vedtoges eenſtemmig med 41 Stemmer.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var: Eneſte Behandling af Forſlag til Lov angaaende Anlæg og Drift af en Jernbane igjennem det nordveſtllige Sjælland ſamt angaaende et Tillæg til Beſtemmelſerne om Rentegarantien for en Jernbane paa Falſter og Lolland.

Der var ikke ſtillet noget Endringsforſlag. Sagen i ſin Heelhed ſattes under Forhandling.

Indenrigsministeren: Jeg ſkal tillade mig at gjøre det høie Thing opmærſom paa de Forandringer, ſom ere foregaaede med Lovudlaſtet ved dets Behandling i Folkethinget, og ſom have nødvendiggjort dets Tilbageſendelse til dette Thing. — For det Førſte er der i § 1 kommet en Tilføining om, at Banens Endepunkt ſkal være Kallundborg Havn iſtedetfor Kallundborg, dog med den Begrændſning, forſaa vidt Terrainforholdene tillade det. Denne Endring har jeg anſeet for at være unødvendig, men ganſke viſt ogſaa for at være uſtyldig. — Endvidere er i § 1 indgaaet det ene Alternativ for Retningen af Banen, nemlig det, at Banen kunde føres directe til Kallundborg, og kun en Sidebane lægges til Holbæk. Denne Forandring har

jeg anſeet for uheldig, fordi Chancerne for at faae Private til at anlægge Banen i mine Tanker derved blive mindre, idet Balget af Linten bliver ſnevvrere for de Vedkommende, men jeg har ikkedestomindre undladt at gjøre noget Forſøg paa at faae det forandret ved 3die Behandling i Folkethinget, og ligeſaa lidt vil jeg gjøre noget Forſøg derpaa ved eneſte Behandling her i Thinget. Jeg anſeer det ganſke viſt for at være uheldigt, men der er for mig ſæregne Omſtændigheder, ſom gjøre det meget vanſkeligt for mig med ſtor Styrke at faſtholde den tidligere Beſtemmelſe i Lovforſlaget. — Til § 5 er der ſteet en Tilføining, ſom gaaer ud paa, at, naar overhovedet den nordveſtſjællandske Bane bliver anlagt, ſkal det ſtaa det ſjællandske Selſkab frit for at anlægge Dobbeltſpor fra Roeskilde til Kjøbenhavn og dertil at foretage de fornødne Expropriationer og reiſe de fornødne Capitaler paa den ſamme Maade, hvorpaa det ſjællandske Jernbaneselſkab har tilveiebragt de øvrige Capitaler, ſom det har anbragt i ſine Anlæg. Dette anſeer jeg for at være en Forbedring, og jeg vil gaae videre og ſige, jeg anſeer det egentlig for at være nødvendigt, at et ſaadant Dobbeltſpor maa anlægges, naar en nordveſtlig Bane kommer til at ſtøde til den nuværende Kjøbenhavn—Korsør Bane ved Roeskilde, idet Trafiken mellem Roeskilde og Kjøbenhavn da vil blive for ſtor til, at den kan drives paa eet Spor. Jeg er altsaa overbeviiſt om, at derſom ikke denne Beſtemmelſe var kommen ind i denne Lov, vilde man meget ſnart komme til gjennem en ſærlig Lov at give en Beſtemmelſe i ſaa Henſeende. — Saaledes ſom Lovforſlaget forelaa her i Landſthinget og blev vedtaget her ved 3die Behandling, var der i § 6 kun givet Udgang til at lette Anlægget af denne Jernbane for Andre end det ſjællandske Jernbaneselſkab derved, at Staten kunde paatage ſig en Rentegaranti af 4 pCt. for Halvdeelen af den til Anlægget beviſelig medgaaede Sum, og, vel at mærke, ſaaledes, at denne Halvdeel af Actiebeløbet, ſom Staten garanterede, blev Preferenceactier, hvilke der forlods tilkom 4 pCt. af Udbyttet, for der kunde tilfalde det iøvrigt udſtøede Actie-